

Váltsuk életre az evangéliumot családjainkban!

Kedves Magyar Családok!

Amikor egy rózsabimbó kezd kinyílni és lassan kibontja szirmait, akkor látszik meg a virág szépsége. Ehhez hasonló élményem volt családokért felelős püspökként, amikor visszatekinttem az elmúlt három évre: a járvány szorításából engedve egyre több személyes találkozás, esemény mutatta meg számomra a családpsztoráció sokszínűségét, szépségét, az egyházmegyei kezdeményezések gazdagságát és a családok tanúságtételének fontosságát. Az **egyházmegyei családreferensek éves találkozója**, a tavaszi és őszi **családpsztorációs papi napok** és az idén 28. alkalommal megrendezett országos **Családkongresszus** mind azt mutatják, hogy egyre nagyobb az igény a szakmaiságra, a tapasztalatcserére, a hálózatban működésre és arra, hogy egymástól tanulva és egymást segítve éljünk és tegyünk a családokért – papok, diakónusok és világiak.

Annál is inkább fontos ez az összefogás, mert a család és a házasság talán minden korábbinál nagyobb veszélynek van kitéve. Megkérdőjeleződik a házasság létjogosultsága, kétségbe vonják a férfi és nő antropológiai valóságát és istenképiségét. Az ideológiai hullámok mellett különösen is nagy kihívást jelent a családok számára a 21. századi életforma: a gazdasági nehézségek, egzisztenciális kérdések, a stressz, az időhiány és a mindenre kiterjedő digitalizáció. Az önzés, a kényelem és a fogyasztói szemlélet közömbössé teszi a személyt, aláássa a családi szeretetkapcsolatokat, törékennyé teszi a házasságot. Miközben az ember úgy érzi, mindent elér, valójában éppen a lényeges dolgokat veszíti el. „*A család egyre inkább a jó és a rossz, az élet és a halál, a szeretet és a szeretettel ellenkező dolgok ütközéspontjában áll.*” - ahogy Szent II. János Pál pápa már 1994-ben megírta *Levél a családokhoz* c. dokumentumában.

Ha nem találjuk meg az egyensúlyt, ha elszigetelődünk, vagy nem tudjuk megadni családtagjainknak az őszinte figyelmet, akkor kockáztatjuk, hogy szeretet-pótlék után nyúlunk

és más kapcsolatban vagy élvezeti szerekben keresik a boldogságot. Napjaink egyik legnagyobb ilyen jellegű veszélye az interneten elérhető számos szexuális vagy egyenesen pornográf tartalom, amely felnőtteket, fiatalokat, sőt gyermekeket is behálóz. Döbbenetes statisztikák állnak már a kutatók rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy a gyermekek mennyire tárgyai, de egyben fogyasztói is a szexuális tartalmaknak, amely egész életükre nézve roppant káros hatással lehet.

Tudjuk, hogy a virtuális kapcsolatok könnyen kialakulnak, de ugyanolyan gyorsan magányossá és kiszolgáltatottá is tesznek. Egyre több felmérés mutatja, hogy elidegenítően hatnak és megakadályozzák az igazi személyes kapcsolatok kialakulását, amelyek alapvető fontosságúak lennének annak érdekében, hogy a fiatalok a saját hivatásukat megtalálják, abban kiteljesedjenek, „normális” baráti kapcsolatokat építsenek, társat találjanak és családot alapítsanak.

Mi nyújthat segítséget a családoknak ebben a helyzetben?

Természetfeletti segítséget nyújthat a családi kapcsolatok ápolásához és a család egységének megteremtéséhez, ha kellő időt szánunk a **közös imára**. Őszinte, bensőséges kapcsolatot tud teremteni a családtagok között, ha nap mint nap közösbe teszik, amiért hálásak, közösen kérik a Gondviselés útmutatását életükre vonatkozóan és együtt tudják hordozni a fájdalmakat és nehézségeket is.

Ne engedjük, hogy a rohanás magával ragadjon bennünket, **szánjunk időt egymásra!** Ma már lehet, hogy az oly népszerű minőségi idő fogalma mellett újra meg kell tanulnunk azt is, hogy mennyiségi tekintetben is tudjunk időt szánni kapcsolatainkra, családunkra: legyenek közös beszélgetéseink és közös programjaink.

Támaszkodjunk az előttünk járók tapasztalataira! A **generációk közötti összefogást** és párbeszédet ma újra fel kell fedeznünk. Ferenc pápa többször felhívta a figyelmet arra, hogy becsüljük meg az időseket, és a családban a nagyszülőket. Ennek adott nyomatékot, amikor két évvel ezelőtt megalapította a Nagyszülők és Idősek Világnapját. Az idej, Lisszabonban megrendezett Ifjúsági Világtalálkozóra készülő fiatalokat pedig külön kérte, hogy indulás

előtt látogassák meg nagyszüleiket vagy magányos, idős embereket, hogy megtapasztalják: kölcsönösen tudják egymást gazdagítani. Sok fiatal teljesítette örömmel a Szentatya kérését!

Legyünk **közösségekben más családokkal**, akiknek tapasztalataiból tanulhatunk, akikkel kölcsönösen tudjuk segíteni egymást! Ha pedig úgy érezzük, hogy szakemberhez kell fordulnunk, számos fórumon érhetünk már el lelki kíséréssel, konzultációval, házaspárok kíséréseivel, pár- vagy családterápiával foglalkozó szakembereket.

Mit tudunk mi, családpsztorációval foglalkozó papok és szakemberek nyújtani? Hogyan segíti az Egyház a keresztény házasságokat és családokat?

Az Egyháznak ebben a világban ugyanúgy Krisztus irgalmát és igazságát kell egyszerre közvetíteni. Szembe kell nézni a mai világ kihívásaival: mutassuk meg érthetően, világosan, örömtelien és vonzóan az Egyház tanítását! Nekünk mindig a Remény útját kell felmutatni!

Valljuk továbbá, hogy a **családnak külön is küldetése van a mai világban**, hiszen a család a szeretet bölcsője. A család az a közösség, ahol a gyermek megtanulhatja az erkölcsi értékeket, a tiszteletet. A házasság, ha a férfi és a nő stabil, érett, egymásért áldozatot is vállalni tudó szeretetkapcsolatára épül, akkor érzelmi biztonságot, megfelelő példát adhat át gyermekeinek és rajtuk keresztül az egész társadalomnak.

Egyre jobban ráébredünk arra azonban, hogy a házasság csak akkor tudja betölteni ezt a szerepét és küldetését, ha **megfelelően felkészülten vállalják a felek**, és elkötelezettségük legalább olyan komoly és életre szóló akar lenni, mint a papságban vagy a szerzetességben a megszentelt életre kimondott igen. Ferenc pápa erre a felkészülésre akart hangsúlyt fektetni, amikor a 2022. évi Családok Világtalálkozóját követően megjelentette a „**Katekumenális felkészítés a házasságra**” c. dokumentumot, amely kimondja: tulajdonképpen már gyermekkortól kezdődően kell készülni a házasságra, amely egyet jelent azzal, hogy a Krisztusnak való odaadottságra és ezzel az evangéliumi életre készül fel a gyermek, mindig az életkori sajátosságainak megfelelően.

Munkatársaimmal együtt idén is örömmel dolgoztunk azért, hogy megismertessük ezt az új szemléletű házassági felkészítést a családpasztorációban tevékeny papokkal és világi munkatársaikkal. A házasságra készülés, és később az ifjú házások kísérése naprakész tudást, folyamatos tanulást, következetes családpsztorációs munkát igényel minden szinten. Ez volt az egyik fő témája az idei Családkongresszusunknak, havi tematikus anyagainknak. Az egyházmegyei családreferenseknek **tanulmányi napot** szervezünk jövőre ebben a témában. A Szentatya azon kérésére válaszolva, hogy vigyázzunk idős embertársainkra, törekedjünk a generációk közötti párbeszédre, egy jövőre induló **képzéssel** is szeretnénk támogatni azokat a testvéreinket, akik egyházmegyéinkben munkatársaink kívánnak lenni ebben a szolgálatban.

Továbbra is sürgetően fontos ügynek tartjuk az **élet védelmét**. Idén tavasztól bekapcsolódtunk a *40 nap az életért* nemzetközi imaszolgálatba. A kezdeményezés résztvevői imát és böjtöt ajánlanak fel azokért az édesanyákért, akik abortuszt terveznek, hogy döntésüket megváltoztassák. Világszerte sokan nemcsak otthon vagy a templomban imádkoznak, hanem kórházak, szülészeti klinikák előtt, hogy aki válsághelyzetben van, az utolsó pillanatokban is látható, konkrét segítséget kaphasson keresztény segítő szakemberektől. Magyarországon Budapesten, Debrecenben és Vácon került sor ezekre az alkalmakra. Egy tavaszi budapesti és az őszi váci szolgálatokon magam is jelen voltam. A rendezvény katolikus kezdeményezésre jött létre, de ökumenikus, más felekezetűek is részt vettek rajta. Fontos leszögeznünk, hogy a kórházak előtti megjelenés nem tüntetés, hanem szeretetteljes, de határozott kiállás az élet mellett. Mi nem háborúzni akarunk, hanem életeket menteni, hogy a megfogant gyermekek megszülethessenek. Valamint imádkozni szeretnénk az őket körülvevőkért és az egészségügyi dolgozókért is, hogy mindannyian az élet oldalára álljanak. Ebben szeretnénk eszközök és segítők lenni Isten kezében, ehhez pedig bátorságra, szelídségre, odaadásra és türelemre van szükség. Imaszolgálatunk gyümölcseiről visszajelzések is érkeztek: számos kisbaba ennek köszönhetően jöhetett és jöhet majd a világra. Ezt az áldásos imaszolgálatot az új esztendőben is szeretnénk folytatni.

Az életvédő kultúra elterjedését szolgálja az idén ősszel, immár harmadik alkalommal, Vác és Kaposvár után **Székesfehérváron** megrendezett **Életvédő Nap**, ahol lelki és szakmai segítséget, útmutatást kaptak a résztvevők.

Kedves Magyar Családok!

Fontos küldetések van abban, hogy a **Szeretet kultúráját hirdessétek** az önzés kultúrájával szemben! Újra és újra a szívetekre szeretném helyezni Ferenc pápának, a Családok Világtalálkozóját követően megfogalmazott kéréseit: *„Örömmel hirdessétek a család szépségét! Hirdessétek a gyermekeknek és a fiataloknak a keresztény házasság kegyelmét! Öntsetek reményt azokba, akik nem remélnek! Legyetek egy testvériesebb világ magjai! Legyetek nagyszívű családok! Legyetek a befogadó Egyház arca!*

Családreferens püspökként újból megerősítem, hogy mindnyájatokért – a magzatoktól az idősekig –, imádságban veletek vagyok. Felelősségem tudatában, munkatársaimmal karöltve, krisztusi szellemben igyekszem szolgálni benneteket, a következő esztendőben is.

Köszönöm szerető hűségéteket! Advent kezdeténél a Szeplőtelen Szűz pártfogását kérve imádkozom értetek.

Adventi készülötünk teremje meg családjainkban a karácsony igazi örömét!

Vác, 2023. december 08.

Marton Zsolt váci megyéspüspök
az MKPK Családügyi Bizottságának elnöke